

24.59x34.41	1	10	עמוד	מוסף כלכליסט	22/12/2011	30087852-3
סופרברנד מוצר השנן - 36423						

ארי ליבסקר
הון אנושי
הרשת החברתית של השבוע

קליטה במרתף מימין: משה כחלון, אלפרד אקירוב, רמי לוי

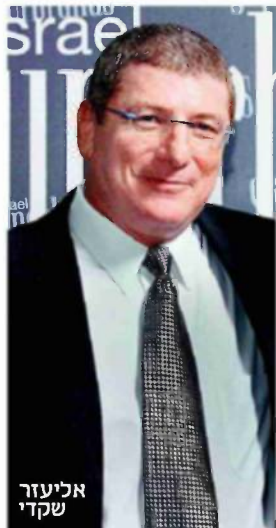
חיים הורביץ

הסופרים? סתם בכיינים אבי שומר

איריס בראק חנה פרייזן

אליעזר שקדי

צילום: מרי מנדלבוים

רמי שביט

איפה אני ואיפה התחרות ליאור רייטבלט

דב לאוטמן

מאיר ברנד, דני גילרמן

מיד נמשיך בשידור

אלף תקלות, ארבע זמרות ביזאר, שר אחד שמרגיש סטנדאפיסט והנחיה אה-לה הערוץ הראשון: טקס אות סופרבראנדס היה הזיה בשחור-לבן

לכחלון גם נורא חשוב שלא יסגרו את ערוץ 10, כי אז לא תהיה תחרותיות. הוא גם הזכיר את המילה "דמוקרטיה". רציתי לומר לו שבעשד שנות קיומו של הערוץ מצב הדמוקרטיה בישראל רק הידרדר, אבל פחדתי לדבר.

במינגלינג שלפני פגשתי את רמי שביט, בעלי המשביר לצרכן, שהיה אמור להפעיל גם הוא רשת סלולרית חדשה.

שביט אמר: "ירדתי מהמכרז והפסדתי 3 מיליון שקל בגלל שהכניסו יותר מדי מתחרים. לא משתלם להיות מפעיל יור-טואלי". אמרתי לו שרמי לוי מספר לכולם שהוא קורע את השוק. "איזה קורע", הוא אמר, "הוא מצטער על כל רגע. הוא מפסיד כל יום כסף".

בדיוק אז הגיע לוי, הוציא מכיסו מכשיר של נוקיה מתקופת האבן, ואמר, "הנה, זה של החברה החדשה שלי. אני היחיד שיש לו פה קליטה, במרתף של המוזיאון". שאר לתי למה הוא לא מוכר את האייפון החדש, והוא ענה, "רציתי, אבל איידיגיטל לא רוצים למכור לי".

את אבי שומר, מבעלי צומת ספרים, שאלתי למה הוא מוכר ארבעה ספרים במאה שקל במקום לתמוך בחוק שרוצה לקבץ מחיר מינימום לספרות מקומית. "אני תרמתי לספרות הישראלית ולתחרותיות בענף. אנשים קונים היום הרבה יותר ספרים", ענה שומר. הסופרים הישראלים גוועים בדעב, אמרתי. "הם סתם בוכים", אמר שומר, "יש סופרים ישראלים שמרוויחים מעולה. בחייך, הרבר הכי חשוב זה תחרותיות".

עם חיים הורביץ שוחחתי על השפעת המיתון על צריכת התרופות. הוא אמר שאנשים צורכים פחות, ואני לא הבנתי איך זה: הרי שכשיש מיתון אנשים חולים יותר. נכון, אמר הורביץ, "אבל הם צורכים פחות תרופות לייפסטייל – כאלה נגד התקרחות וכאלה שמעוררות זקפה". אחד כך ריבדנו על מחיר מותו של אביו המנוח. "איך זה שאדם ממתין במשך תשע שעות לטיפול?", הוא שאל. "אמרנו לי שהמחלקה הזאת בתל השומר לא מנוהלת טוב". אמרתי לו שזה לא עניין של מחלקה, אלא של כל המערכת: כשאני הגעתי עם ילדה בת שנה וחצי, בוערת מחום של 40 מעלות, חיכיתי לילה שלם עד שמישהו בכלל דיבר איתי.

ט קס הענקת אות ההוקרה של ארגון סופרברנדס העולמי, לחברות שנבחרו כמותגי-על בישראל, הפך למסורת שנתית. אנשי סופרברנדס עלו על צורך אנושי בסיסי: הצורך בפרגון והוקרה. כשמדובר בבעלי חברות ומנכ"לים קנית את עולמך: רק תן להם פרס והם שלך.

את הערב, שנערך במוזיאון תל אביב, הנחה ברישול חינני חיים יבין. הטקס התחיל בקטע אמנותי שבו הופיעה זמרת, לבושה שמלה צמודה שהרגישה את חמוקיה, ושלוש רקדניות וזמרות ליווי שנעו בתנועות ארוטיות. מיד אחר כך החלו התקלות. הסאונד בקטעי הווידאו לא פעל, ויבין, המורגל כנראה בתקלות מהערוץ הראשון, אמר, "ובכן, ישנה תקלה, נמשיך הלאה ונקווה שהיא תתוקן בהמשך". גם הניסיונות הבאים כשלו, ויבין חזר ואמר "ובכן, תקלה", וסיפר שזו שהיתה אחראית על קטעי הווידאו נפלה למרשכב. כל מה שהיה חסר זה הפתיח של "מבט" והשעון ההוא בשחור-לבן. שני פרופסורים נכבדים, נציגי ועדת ההיגוי או משהו, עלו להעניק פרס, אבל נשארו לעמוד כי יבין שכח לומר להם לרדת. הם ירדו רק אחרי שקול מאחורי הקלעים הזכיר ליבין לעשות זאת, בצעקה שנשמעה בכל האולם.

כשהסתיים הטקס התברר שיבין שכח להזמין את הזמרת ושלוש נערות הגוגו שלה לנאמבר הסיום. האומללה כמעט פרצה בבכי. היא כבד היתה מוכנה, בשמלה כסופת צנצנים, הרוקה עוד יותר מזו הראשונה.

רוב המנכ"לים הזוכים בפרס, שעוצב כפסל מוזר, בחרו שלא להגיד מילה. ליאור רייטבלט, מנכ"ל סופרפארם, אמר לי שהחליט לא לדבר כדי לא לעורר רגשי נחיתות אצל שאר המנכ"לים: "הרמה שלי גבוהה בהרבה מזו שלהם". מי שבאמת ריגשו היו דב לאוטמן, שקיבל אות הוקרה על מפעל חייו, חיים הורביץ, בנו של אלי הורביץ, שדיבר על אביו. מסמר הערב היה ללא ספק שר התקשורת משה כחלון, שהתגלה כסטנדאפיסט חובב. כחלון, מסתבר, סוגד לעיקרון התחרותיות. "הייתי יכול להציע חוק שיגביל את מחיר השיחות הסלולריות ל-70 אגורות לדקה", אמר, "אבל אמרתי, לא, אני פותח את השוק", והיום במקום 70 אגורות לדקה, רמי לוי, שנמצא פה, מציץ 20 אגורות. התחרות עוד תגדל והמחיר ירד ל-10 אגורות. וואי, עכשיו לוי ירצה להרוג אותי כי הורדתי לו עוד את המחיר".